

at det kun er en Ret, enhver Formand maa have; thi faavist fom det er et Medlems Ret og Pligt at aflægge Egen, faavist er det Samfundets Ret at fastfætte Formen, hvori det skal ske, og naar da et Tilfælde ikke har foreligget før, i en faadan Skikkelse ialtfald, og naar der mangler positiv Afgjørelse om det, er det ogsaa Formandens Ret og Pligt at forbeholde rette Bedkommende. Retten til at tage Beslutning om, hvilken Form der i dette nye Tilfælde skal anvendes, hvilket af de Alternativer, der kan være Tale om, der skal vælges. Den Udsættelse, som behøves for at give Leilighed til Overveilelse heraf, maa ligge indenfor Formandens Kompetence, ligesom for enhver anden Myndigheds i tilsvarende Tilfælde.

Bøffen: Det ærede Medlem, som nu satte sig, fom i sin Definition af Christendom og Christendoms Betydning til i en Grad at udelukke Berettigelsen af Autoritetsetro, som jeg ikke er enig med ham i. Jeg ønsker kun at notere dette, uden at jeg forøvrigt tror, at det er rette Tid og Sted til at optage en faadan Forhandling og nærmere Drøftelse. Det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hrup) har en særegen Trang til at behandle sine Modstandere paa en faadan Maade, som er ham behagelig; han har fulgt denne Trang idag ogsaa faaledes, at han pientynlig har troet at kunne gjøre politift Kapital ud af det foreliggende Spørgsmaal. Jeg vil kun dertil sige, at jeg lykønsker ham til den politiftte Kapital, som han og hans politiftte Venner kunne drage ud heraf, i samme Grad som det ærede Medlem troede at kunne lykønske sit Parti til Erhvervelsen af det nye Medlem, det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Brandes), i hvem han hilste Religionsfrihedens Talsmand hos os. Jeg tror, at det ærede Medlem endnu ikke har erhvervet Ret til at bære denne Titel; jeg vilde ønske, at han havde erhvervet sig den, thi jeg tror, at han har havt Leilighed dertil, ialtfald til at indlægge sig nogen Fortjeneste af Religionsfriheden her i Landet; men for Liden forekommer det mig rigtignok at være i temmelig høi Grad malplaceret at betegne ham som Religionsfrihedens Forsvarer og Talsmand. Jeg tillader mig nu forøvrigt at udtale en Tvivl om, hvorvidt den hele Retning, som det ærede Medlem har sluttet sig til, den hele religiøse Opfattelse, nærmest i vore Dage staar som Tolerancens og Religionsfrihedens Talsmand. Jeg tvivler i høi Grad derpaa, og jeg har set en Række Exempler paa netop det Modfætte, paa en ikke ringe Grad af Intolerance fra den Leits Side, som han slutter sig til, og vi have jo i vore Dage fra Frihedens Hjemland, fra Frantrig, adskillige Vidnesbyrd i den Retning. Forøvrigt forekommer det mig, at Thingets høitærede Formand kan i en særegen Grad være tilfreds med den Diskussion, som er ført her angaaende For-

slaget til Beslutning. Dette Forslag til Beslutning er jo ganske vist ikke fremkommet for at tilfredsstille Formanden, derom turde vel Alle være enige, altsaa forfaavidt er det ikke tænkt til det Gode, men det forekommer mig, at det alligevel er blevet vendt i den Retning. Jeg skal gjøre opmærksom paa to Betragtninger, som forekomme mig at bevise dette. Udgangspunktet for hele Striden er Forhandlingen mellem den høitærede Formand og det ærede nyvalgte Medlem fra Langeland. Formanden afkrævede ham en Erklæring eller afkrævede ham indirekte en Erklæring, som kunde gives blot under Forudsætnings Form, nemlig den Forudsætning, at Ebsafleggelsen kunde fra hans Side ske under fuld personlig Sandhed. Det ærede Medlem valgte dengang, jeg antager i Diebliffets noget for stærke Pibsigthed, at sende Formanden et, som Alle ville erkjende, temmelig uhøfligt Svar uden at give Svar paa det Spørgsmaal, der laa i Forudsætningen. Men som Dagene ere gaaede, er det jo pientynligt, at det ærede Medlem har faaet Tid til at overveie dette nærmere og er kommen til at erkjende Formandens Berettigelse til at vente en faadan Udtalelse fra hans Side, idet han har erkjendt ved sine Udtalelser her igaar ialtfald at skylde Thinget denne Erkjendelse. Naar han troede at kunne tillade sig at drage en Afstillelse der imellem Thinget og dets Formand, saa tror jeg, at han var fuldstændig uberettiget dertil, thi Formanden har kun stillet det Spørgsmaal under Forudsætnings Form som Thingets Repræsentant, og Alt, hvad det ærede Medlem ved sin Optraeden har naaet, er altsaa kun det at gaa Thingets Formand forbi og med sit Svar, som han føler at skylde Thinget, at gaa direkte til dette. Jeg opfatter imidlertid dette som en Erkjendelse fra det ærede Medlems Side af, at han allerede paa et tidligere Standpunkt overfor Thingets Repræsentant, den høitærede Formand, kunde have givet den samme Erklæring, som han gav her igaar, thi Andet var det ikke, Formanden krævede. For saa vidt ser jeg i det ærede Medlems Udtalelser igaar en Afbigt overfor Formanden, og jeg vil sjeie dertil, at det forekommer mig, at den Række af Talere, som ere optraadte til Forsvar for Beslutningen, ogsaa have gjort det, thi de have, den One efter den Anden, med den største Over fralagt sig enhver Tænke om, at der i Forslaget til Beslutning skulde indeholdes et Mistillidsvotum, ja end ikke en Misbilligelse af Formandens Færd; de have anvendt den største Over for at fralægge sig det. Vi, som have anbefalet at stemme mod Beslutningen, have selvfølgelig ogsaa fralagt os enhver faadan Tendents overfor Thingets høitærede Formand, og vi ere forfaavidt altsaa Alle enige i ikke at ønske, at den Forhandling, her foregaar, skulde have den Karakter. Smidlertid er d.t jo ganske vist tilfredsstillende for den høitærede Formand, og altsaa ogsaa for Thinget,